

โดย นายชุมพร เสนไสย
ที่ปรึกษาคณะกรรมการวิชาชีพบัญชีด้านการบัญชีภาษีอากร

ขายสินค้าออนไลน์

ผ่าน Platform ภาษี

อย่างไร

การประกอบธุรกิจในปัจจุบันช่องทางในการขายสินค้าที่เป็นที่นิยมกันเป็นอย่างมาก ได้แก่ การขายสินค้าออนไลน์ ซึ่งรูปแบบในการขายสินค้ามีทั้งรูปแบบที่ขายโดยช่องทางแพลตฟอร์ม (Platform) ของเจ้าของสินค้าเอง และขายผ่าน Platform ซึ่งเจ้าของ Platform ได้สร้างขึ้นมา เพื่อให้ผู้ประกอบการร้านค้านำสินค้าของตนเองมาวางขายใน Platform ของตนเอง โดยเจ้าของ Platform จะเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการจากเจ้าของสินค้า ตามอัตราและจำนวนที่ตกลงกัน โดยผู้ซื้อสินค้าสามารถค้นหาสินค้าที่ต้องการซื้อและทำการซื้อสินค้าผ่าน Platform นั้น และ Platform ส่งคำสั่งซื้อให้เจ้าของสินค้าส่งสินค้าให้ลูกค้า หรือบางกรณีเจ้าของสินค้า ได้ส่งสินค้าไปเก็บไว้ที่ Platform อยู่ก่อนแล้วและ Platform ได้ส่งสินค้าให้ลูกค้า และภายหลังจากนั้น Platform จะได้ออนเงินค่าสินค้าให้เจ้าของสินค้า โดยได้หักค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการออกจากเงินค่าสินค้าที่โอนให้เจ้าของสินค้า การขายสินค้าผ่าน Platform ดังกล่าว ถ้า Platform เป็นตัวกลางที่รับคำสั่งซื้อจากลูกค้าและรับเงินโอนจากลูกค้าเข้าบัญชีของ Platform เพื่อส่งคำสั่งซื้อไปยังเจ้าของสินค้าและถือเงินแทนลูกค้าแล้วโอนเข้าบัญชีของเจ้าของสินค้า ภายหลังจากนี้ จะมีภาระภาษีที่เกี่ยวข้องอย่างไรอาจพิจารณาได้ ดังนี้

1 ภาษีเงินได้

ภาระภาษีเงินได้สำหรับการขายสินค้าดังกล่าว ให้พิจารณาเจ้าของสินค้าเป็นใคร ถ้าเป็นบุคคลธรรมดาจะเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยเงินได้จากการขายสินค้านั้นเป็นเงินได้ตามมาตรา 40(8) แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อเจ้าของสินค้าได้รับเงินโอนเข้าบัญชีจากการที่ Platform ได้โอนมาให้ในปีใดจะต้องถือเป็นเงินได้ที่ต้องเสียภาษีในปีนั้น โดยเงินได้ที่ต้องนำมาเสียภาษีต้องเป็นจำนวนเงินได้ที่ได้รับจากการขายสินค้านั้นหักค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการที่ Platform ได้หักไว้ (ส่วนการหักค่าใช้จ่ายของเจ้าของสินค้า ถ้าเป็นกรณีที่เป็นการขายสินค้าแล้วมาขายต่อมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควรได้ หรือเลือกหักค่าใช้จ่ายเหมาในอัตราร้อยละ 60 ก็ได้) แต่ถ้าเจ้าของสินค้าเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เจ้าของสินค้าจะต้องนำรายได้จากการขายสินค้านั้นมารวมคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในรอบระยะเวลาบัญชีที่เกิดรายได้ตามเกณฑ์สิทธิตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร

2 ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

การจ่ายเงินค่าสินค้า ตามกฎหมายไม่ได้กำหนดให้ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย (ยกเว้นการซื้อขายสินค้าที่ขีไรบางกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดให้หักภาษี ณ ที่จ่ายและกรณีการขายสินค้าให้ราชการซึ่งต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 1 ตามมาตรา 50(4) และมาตรา 69 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร) ดังนั้น การขายสินค้าออนไลน์ ผู้ซื้อสินค้าจึงไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายไม่ว่าผู้ซื้อสินค้าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แต่อย่างไรก็ตามการขายสินค้าออนไลน์จะมีประเด็น เมื่อมีการเรียกเก็บเงินค่าสินค้าจากลูกค้าซึ่งอาจจะมีการเรียกเก็บค่าขนส่งสินค้า ซึ่งการจ่ายค่าขนส่งนั้นมียกกฎหมายกำหนดให้ผู้จ่ายที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 1 ตามข้อ 12/4 ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528ฯ (แต่ถ้าผู้จ่ายเงินเป็นบุคคลธรรมดา การจ่ายค่าขนส่งไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย เนื่องจากกฎหมายไม่ได้กำหนดให้ต้องมีการหักภาษี ณ ที่จ่าย) แต่สำหรับการขายสินค้าที่มีการขนส่งให้แก่ผู้ซื้อสินค้าด้วย ถ้าผู้ขายสินค้าไม่ได้ประกอบกิจการขนส่งเป็นปกติธุระ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วผู้ขายสินค้าก็มักจะประกอบกิจการขนส่ง ค่าขนส่งที่มีการเรียกเก็บจากผู้ซื้อสินค้าจึงถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าสินค้าซึ่งไม่อยู่ในบังคับที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย แต่อย่างไรก็ตาม

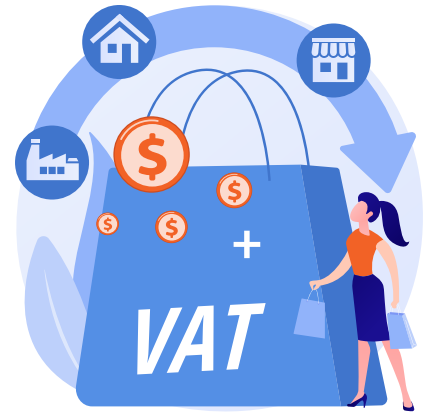

ปัญหาในการหักภาษี ณ ที่จ่าย สำหรับการขายสินค้าออนไลน์ผ่าน Platform ถ้าจะมีปัญหาจะไม่ใช่ปัญหาระหว่างผู้ขายสินค้า (ร้านค้า) กับผู้ซื้อสินค้า แต่จะเป็นปัญหาระหว่างเจ้าของสินค้า (ร้านค้า) ที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่นำสินค้าไปขายผ่าน Platform กับ Platform (ถ้าเจ้าของร้านค้าเป็นบุคคลธรรมดา กฎหมายไม่ได้กำหนดให้การจ่ายเงินค่าบริการหรือค่าธรรมเนียมที่บุคคลธรรมดาจ่ายจะต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย จึงไม่มีปัญหา) เพราะการจ่ายเงินค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการที่เจ้าของสินค้าดังกล่าว (ร้านค้า) จะต้องจ่ายให้ Platform จะต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 3 (Platform เป็นบริษัทฯ ไทย) ผู้จ่ายเงินนั้นจะทำการหักภาษี ณ ที่จ่ายอย่างไร ในเมื่อในขณะที่ Platform โอนเงินให้เจ้าของสินค้าได้โอนเงินหลังจากหักค่าธรรมเนียมและค่าบริการไปแล้ว โดยเจ้าของสินค้าดังกล่าวไม่ได้จ่ายเงินออกจากตนเอง ซึ่งการที่ Platform ได้หักเงินค่าธรรมเนียมและค่าบริการจากค่าสินค้าที่ต้องโอนให้เจ้าของสินค้านั้น ก็ถือได้ว่าเจ้าของสินค้าได้จ่ายเงินค่าธรรมเนียมและค่าบริการให้ Platform ดังนั้น ณ วันดังกล่าว เจ้าของสินค้าดังกล่าวจะต้องทำการหักภาษี ณ ที่จ่าย แต่ในทางปฏิบัติจะหักภาษี ณ ที่จ่ายได้อย่างไร ในเมื่อเงินค่าธรรมเนียมและค่าบริการไม่ได้โอนจากเจ้าของสินค้า (ร้านค้า) และ Platform ก็ไม่ได้โอนภาษีหัก ณ ที่จ่ายมาให้ Platform เพื่อนำส่งภาษีให้กรมสรรพากร ดังนั้น เจ้าของสินค้าจึงมีหน้าที่ต้องนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่ายให้กรมสรรพากรภายในวันที่ 7 ของเดือนถัดไป ปัญหาก็คือ ภาษีหัก ณ ที่จ่ายที่ต้องนำส่งดังกล่าว เจ้าของสินค้าจะนำเงินใครไปนำส่งภาษีให้กรมสรรพากร ก็มีทางเลือกอยู่ 2 ทางคือ ทางที่หนึ่ง นำเงินของตนเองไปนำส่งเท่าจำนวนภาษีที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย เพื่อให้ตนเองพ้นความรับผิด ทางที่สอง ไปเรียกร้องเงินภาษีหัก ณ ที่จ่ายจาก Platform และออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้ Platform นำไปใช้เป็นเครดิตภาษีในการยื่นแบบ ภ.ง.ด.50 เมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งทางเลือกที่สองน่าจะเป็นทางเลือกที่ยุติธรรมสำหรับทั้งสองฝ่าย ดังนั้น Platform ควรจะวางแผนเกี่ยวกับภาษีที่ต้องถูกเจ้าของสินค้าหักภาษี ณ ที่จ่าย และนำส่ง เพื่อมิให้เจ้าของสินค้ามีปัญหาในการนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย ไม่ถูกต้อง และทางเลือกหนึ่งที่ Platform สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยไม่เดือดร้อนกับเจ้าของสินค้า ก็คือ อาจทำเรื่องให้เจ้าของสินค้าตั้ง Platform เป็นตัวแทนในการหักภาษี ณ ที่จ่าย ยื่นรายการและนำส่งภาษี โดยอาจจะทำเรื่องต่อกรมสรรพากรเพื่อให้การจัดทำตามวิธีนี้ สามารถที่จะให้เอกสารในการยื่นรายการแทนเจ้าของสินค้า เป็นหลักฐานในการเครดิตภาษีแทนหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย

3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ร้านค้าที่มีรายรับจากการขายสินค้าและการให้บริการเกิน 1,800,000 บาทต่อปี จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อร้านค้าได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎหมายแล้วย่อมเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยมีสิทธิออกใบกำกับภาษีได้ตามกฎหมาย (ถ้ายังไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มจะไม่มีสิทธิออกใบกำกับภาษี แต่จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับรายรับส่วนที่เกิน 1,800,000 บาทต่อปี พร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่มตามกฎหมาย) สำหรับ Platform ที่ให้ร้านค้านำสินค้ามาวางขายบน Platform ของตนเอง เมื่อได้รับค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการจากร้านค้าจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและต้องออกใบกำกับภาษีให้ร้านค้าที่มีประเด็นว่าจะออกใบกำกับภาษีอย่างย่อได้หรือไม่ เห็นว่า Platform ได้ให้บริการแก่ร้านค้าที่ทำสัญญากับ Platform เพื่อนำสินค้ามาวางขาย การให้บริการของ Platform เป็นการให้บริการเฉพาะบุคคลที่นำสินค้ามาวางขายบน Platform ไม่ใช่การให้บริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมากที่จะมีสิทธิออกใบกำกับภาษีอย่างย่อได้ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 32)ฯ ดังนั้นจึงต้องออกใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป

ในส่วนของการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายสินค้าออนไลน์จะเสียอย่างไรนั้น ควรพิจารณาจากจุดที่ว่า การเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายสินค้าเกิดขึ้นเมื่อความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ตามมาตรา 78(1) แห่งประมวลรัษฎากร กล่าวคือ เมื่อส่งมอบสินค้า เว้นแต่เมื่อออกใบกำกับภาษี หรือได้รับชำระค่าสินค้าก่อนส่งมอบสินค้า ความรับผิดจะเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ ดังนั้น การขายสินค้าโดยผ่าน Platform จึงควรพิจารณาได้ 2 กรณี คือ

1 กรณีที่เจ้าของสินค้าได้นำสินค้าไปไว้กับแพลตฟอร์ม

เมื่อลูกค้าซื้อสินค้าผ่าน Platform ก็ให้ Platform เป็นผู้ส่งสินค้าให้ลูกค้า ถ้าหากทำเช่นนี้ การที่เจ้าของสินค้าได้ส่งมอบสินค้าให้ Platform ดังกล่าว ถือเป็นการขายสินค้าทันทีตามมาตรา 77/1(8)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร เจ้าของสินค้าที่นำสินค้าไปขายโดยผ่าน Platform จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มทันทีเมื่อส่งมอบสินค้าให้ Platform ตามจำนวนสินค้าที่ส่งมอบให้ Platform (ออกใบกำกับภาษีให้ Platform)

2 กรณีเจ้าของสินค้า (ร้านค้า) เลือกที่จะส่งมอบสินค้าให้ลูกค้าเอง

โดยจะส่งมอบสินค้าให้ลูกค้าเมื่อลูกค้าได้ซื้อสินค้าผ่าน Platform และได้รับแจ้งจาก Platform ให้เจ้าของสินค้าส่งสินค้าให้ลูกค้า ทั้งนี้ หากลูกค้าได้ซื้อสินค้าผ่าน Platform และได้โอนเงินค่าสินค้าผ่าน Platform และหาก Platform เป็นผู้รับเงินโอนจากลูกค้าเพื่อชำระค่าสินค้าให้เจ้าของสินค้า (ร้านค้า) แทนลูกค้า โดย Platform จะโอนเงินค่าสินค้าให้เจ้าของสินค้า (ร้านค้า) เมื่อเจ้าของสินค้า (ร้านค้า) ได้ส่งสินค้าให้ลูกค้าแล้ว ในกรณีเช่นนี้ เจ้าของสินค้า (ร้านค้า) ก็จะเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อส่งมอบสินค้าให้ลูกค้า (ออกใบกำกับภาษีให้ลูกค้า)

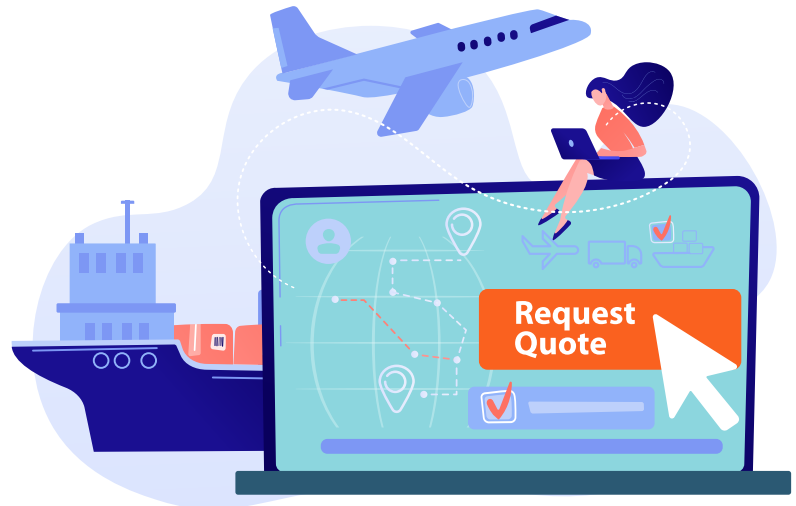

ปัญหาการขายสินค้าออนไลน์ จะมีปัญหาเกี่ยวกับภาษีอีกประเด็นหนึ่งก็คือ การเรียกเก็บค่าขนส่งจากผู้ซื้อสินค้า (กล่าวคือค่าขนส่งที่เรียกเก็บจากลูกค้านั้น จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่) เนื่องจากตามมาตรา 81(1)(ณ) แห่งประมวลรัษฎากร ได้กำหนดว่า การให้บริการขนส่งในราชอาณาจักรได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังนั้น ถ้าผู้ให้บริการขนส่งเรียกเก็บค่าขนส่งจากลูกค้าผู้ซื้อสินค้าจะไม่มีภาระภาษีมูลค่าเพิ่มนั่นเอง (ออกใบเสร็จรับเงินให้ผู้ซื้อในชื่อผู้ซื้อสินค้าโดยตรง)

ตัวอย่าง ผู้ซื้อสินค้าสั่งซื้อสินค้าจากร้านค้าผ่าน Platform โดยผู้ซื้อจะต้องจ่ายค่าสินค้าจำนวน 2,000 บาท ค่าขนส่ง 100 บาท และลูกค้า (ผู้ซื้อ) จ่ายค่าสินค้าและค่าขนส่งผ่าน Platform โดย Platform จะโอนค่าสินค้าให้ผู้ขายสินค้า และค่าขนส่งให้บริษัทขนส่ง โดยร้านค้าออกใบกำกับภาษีให้ลูกค้า จากฐานภาษี 2,000 บาท และบริษัทขนส่งออกใบเสร็จรับเงินให้ผู้ซื้อ กรณีเช่นนี้ค่าขนส่งที่บริษัทขนส่งได้รับจากผู้ซื้อสินค้าย่อมได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับผู้ซื้อสินค้าถ้าเป็นบุคคลธรรมดาที่ไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ก็มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 1 ถ้ามีการจ่ายค่าขนส่ง ตั้งแต่ 1,000 บาท

อย่างไรก็ตาม ถ้าร้านค้าขายสินค้าออนไลน์ หรือขายสินค้าผ่าน Platform โดยร้านค้า เป็นผู้ส่งสินค้าให้ลูกค้า และเรียกเก็บค่าสินค้าจากผู้ซื้อ พร้อมกับเรียกเก็บค่าขนส่งสินค้า กรณีดังกล่าว ถ้าจะพิจารณาเฉพาะประเด็นของการยกเว้น ภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขนส่งนั้น จะเป็นการยกเว้น ให้สำหรับการให้บริการขนส่งที่ไม่มีการขายสินค้า หรือการให้บริการอื่นร่วมด้วย หรือถ้ามีการขายสินค้า หรือบริการอื่นร่วมด้วย ผู้ประกอบการที่ขายสินค้าหรือ บริการอื่นนั้น จะต้องประกอบกิจการขนส่งเป็นปกติ ฐานะด้วย กล่าวคือ นอกจากประกอบกิจการขายสินค้า หรือให้บริการแล้วยังมีกิจการขนส่งเป็นอีกกิจการหนึ่ง ที่ประกอบกิจการเป็นปกติฐานะของผู้ประกอบการนั้น ถ้าเป็นเช่นนี้ การประกอบกิจการขายสินค้าออนไลน์ และมีการขนส่งให้ลูกค้าด้วย โดยผู้ขายสินค้าออนไลน์ ได้ประกอบกิจการขนส่งเป็นปกติฐานะด้วย และ มีการเรียกเก็บค่าขนส่งแยกกับค่าสินค้า ค่าขนส่ง ย่อมได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ถ้าเรียกเก็บ ค่าขนส่งรวมอยู่กับค่าสินค้า ค่าตอบแทนที่ได้จาก ผู้ซื้อสินค้าก็จะเป็นค่าตอบแทนจากการขายสินค้า ทั้งจำนวนที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มทั้งจำนวนไม่ได้รับ ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างไร

อย่างไรก็ดี ในสภาพความเป็นจริงของการประกอบกิจการขายสินค้าออนไลน์ ของร้านค้าเองหรือร้านค้าขายสินค้าผ่าน Platform ผู้ประกอบการที่ขายสินค้าออนไลน์ มักจะไม่ได้ประกอบกิจการขนส่งเป็นปกติฐานะ แต่จะจ้างให้ผู้ประกอบการขนส่งอื่นเป็นผู้ขนส่ง สินค้าให้ลูกค้า และเรียกเก็บค่าขนส่งจากลูกค้า ถ้าเป็นการขายสินค้าและมีการเรียกเก็บค่าขนส่ง จากลูกค้าเช่นนี้ ค่าขนส่งที่เรียกเก็บนั้นจะถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าสินค้า ที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้วยไม่ว่าผู้ขายสินค้าจะเรียกเก็บค่าขนส่งแยกกับราคาสินค้าหรือรวมกับราคาสินค้า เนื่องจาก ผู้ขายสินค้าไม่ได้ประกอบกิจการขนส่งนั่นเอง จึงมีผลทำให้ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจาก การขายสินค้าดังกล่าว โดยฐานภาษีมูลค่าเพิ่มจะคิดจากมูลค่าทั้งหมดที่ได้รับจาก การขายสินค้า (รวมค่าขนส่งด้วย)

ตัวอย่าง ผู้ซื้อสินค้าสั่งซื้อสินค้าจากร้านค้าผ่าน Platform โดยผู้ซื้อจะต้องจ่ายค่าสินค้าจำนวน 2,000 บาท ค่าขนส่ง 100 บาท และลูกค้า(ผู้ซื้อ) จ่ายค่าสินค้าและค่าขนส่งผ่าน Platform โดย Platform จะโอนค่าสินค้าและค่าขนส่งให้ผู้ขายสินค้า กรณีนี้ร้านค้าต้องออกใบกำกับภาษีให้ลูกค้า จากฐานภาษี 2,100 บาท (ร้านค้าต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มรวมค่าขนส่งจากฐานภาษี จำนวน 2,100 บาท) และเมื่อบริษัทขนส่งเรียกเก็บค่าขนส่งจากร้านค้า (ทางปฏิบัติอาจโอนจาก Platform ซึ่งทำหน้าที่ร้านค้าให้บริษัทขนส่ง) การให้บริการขนส่งดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มบริษัทขนส่งไม่ต้องออกใบกำกับภาษี แต่ต้องออกใบเสร็จรับเงินให้ร้านค้า 100 บาท และถ้าร้านค้าเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นก็ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 1 (ถ้ามีการจ่ายตามสัญญารายหนึ่ง ๆ ตั้งแต่ 1,000 บาท)

ประเด็นเกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าขนส่งสำหรับการซื้อขายสินค้าออนไลน์ อาจจะมีปัญหาในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอีกประเด็นหนึ่งก็คือ กรณีที่ผู้ซื้อสินค้าได้ซื้อสินค้าจากร้านค้าออนไลน์ไม่ว่าจะซื้อจากร้านค้าที่เป็น Platform ของร้านค้าโดยตรง หรือซื้อผ่าน Platform ที่ร้านค้าได้นำสินค้าไปวางขาย โดยปกติลูกค้าผู้ซื้อสินค้าจะทราบว่าราคาสินค้าที่ต้องจ่ายเท่าใดและค่าขนส่งที่จะต้องจ่ายเท่าใดจากรายการที่ปรากฏใน Platform เมื่อตกลงซื้อสินค้า แต่เมื่อลูกค้าโอนเงินหรือจ่ายเงินค่าสินค้าพร้อมค่าขนส่งผ่าน Platform อาจจะมีปรากฏว่าค่าขนส่งที่ลูกค้าจ่ายไปนั้นได้จ่ายเกินไปหรือจ่ายขาดไปจากที่บริษัทขนส่งได้คิดค่าขนส่ง ซึ่งร้านค้าจะเป็นผู้รับผิดชอบและรับชอบสำหรับค่าขนส่งที่จ่ายขาดไปหรือเกินไป โดยบริษัทขนส่งจะเรียกเก็บส่วนที่ขาดจากร้านค้า และจะคืนส่วนที่เกินให้ร้านค้า (ลูกค้าผู้ซื้อไม่ต้องจ่ายเพิ่มกรณีขาดไปและไม่ได้รับคืนกรณีเกินไป) มีปัญหาว่าค่าขนส่งส่วนนี้เมื่อร้านค้าได้รับจากบริษัทขนส่งจะต้องเสียภาษีอย่างไร หรือเมื่อร้านค้าจ่ายจะต้องเสียภาษีอย่างไร แยกพิจารณาได้ดังนี้

1 กรณีร้านค้าได้รับ

ย่อมถือเป็นรายได้ที่ร้านค้าต้องนำมาเสียภาษีเงินได้ โดยถือเป็นเงินได้ตามมาตรา 40(8) แห่งประมวลรัษฎากร แต่ร้านค้าไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเนื่องจากเงินที่ได้รับดังกล่าวไม่ใช่ค่าตอบแทนจากการขายสินค้าหรือการให้บริการ

2 กรณีร้านค้าต้องจ่ายให้กับบริษัทขนส่ง

เงินส่วนนี้ถือเป็นค่าขนส่งที่ต้องจ่ายเพิ่ม ร้านค้าที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 1 (ถ้าร้านค้าเป็นบุคคลธรรมดาไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย) ส่วนบริษัทขนส่งเมื่อได้รับยอมได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มเนื่องจากเป็นค่าขนส่ง

